

Bertók László

Ha van a világon tető

Drága Mergitka!

Drága Györgő!

Égességet, boldog ke-
récsonyt kívánok.

Könnelvel, sok sze-
tellet és öleléssel:

Pécs, 1992. dec. Bertók László

Jelenkor Irodalmi és Művészeti Kiadó

Pécs

S mindent ezen a csöpp helyen

A hetvenöt éves Csorba Győzőnek

I.

Kihagy egy-egy lépcsőfokot,
megáll a szíved, úgy szalad.
Bevallhatod, kimondhatod,
most fogják el a madarat.

Semmi, csak sokkal súlyosabb.
Mintha te vernéd a dobot,
de amit versz, az is te vagy,
s az egészszet csak gondolod.

Mint lyukas tüdőhólyagok,
ahogy átüt rajtuk a nap.
Fönt is, lent is igazi ok,
de foltos minden okozat.

Hová, ha fokról-fokra csak?
S ha úgy se? Miért? Mi van ott?

II.

Ahogy ki-kicsúszik a kéz,
és fogja mégis mialatt.
Idő, idő, ki fia vagy?
Minek az egészbe a rész?

Micsoda kancsal ölelés,
ha akkor is csak magadat?
Ha számodra csak egy kalap.
Csak véghetetlen etetés?

Mit érzés, illem, józan ész,
hatalom, hit, tapasztalat,
kint s bent a világnyi kacat,
a sok kis madzagon a méz?

Minek a hideg lüktetés,
ha ugyanaz a folyamat?

III.

Ha most befogom a fülem,
ha a szememet becsukom,
elszalad a nyúl a havon,
a havon túl van a verem.

Ha a fedőt megemelem,
beköszönnek az ablakon,
csak lesz valami alkalom,
hogy szemközt, hogy személyesen.

Ha megakad a nyelvemen,
akkor sem hibáztathatom,
mondják, hogy átok súlya nyom,
de nélküle sem, vele sem.

S mindent ezen a csöpp helyen.
Egyedül, rögtön és nagyon.

IV.

A szó és az elnémulás,
a szűkülő partok között
mindig szállong valami köd,
mindig beszél valaki más.

Mintha csárdában két dudás,
egyik kiment, másik bejött,
a tömeg az ajtó előtt,
s nem számít, csak a folytatás.

Mint aki másnak vermet ás,
s annyi csak, hogy ki üt előbb,
nem hetven, hanem hetvenöt,
és ez is, az is mintha száz.

Csak egy hajszálnyi csúsztatás,
s mintha nem lennének idők.